

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 516/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., spol. s r. o., K., zastúpenej JUDr. I. T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd úradným záznamom Okresného súdu Košice I zo 16. marca 2011 spísaným v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 32 R/3/2010 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., spol. s r. o., odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2011 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., spol. s r. o., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) úradným záznamom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) zo 16. marca 2011 (ďalej len „úradný záznam“) spísaným v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 32 R/3/2010 a postupom, ktorý mu predchádzal.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Uznesením zo dňa 28. 12. 2010, sp. zn.: 32/3/2010 (zverejneným v Obchodnom vestníku pod č. 1/11 dňa 03. 01. 2011) Okresný súd Košice I povolil reštrukturalizáciu na spoločnosť S. s. r. o. v reštrukturalizácii, so sídlom:..., spoločnosť zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Košice I, odd.: Sro, ako na dlžníka (ďalej len „dlžník“) a vyzval veriteľov, aby si v lehote 30 dní odo dňa povolenia reštrukturalizácie prihlásili spôsobom ustanoveným zákonom svoje pohľadávky. Súd zároveň do funkcie správcu ustanovil S., k. s., so sídlom kancelárie K. (ďalej len „správca“).

Sťažovateľ ako veriteľ doručil v stanovenej lehote a v potrebnom počte rovnopisov Okresnému súdu Košice I ako aj správcovi 820 prihlášok aj so súhrnným prehľadom, z ktorých vyplývalo, že sťažovateľ ako veriteľ, prihlásil do reštrukturalizácie voči správcovi všetky pohľadávky uvedené v súhrnnom prehľade obsiahnutom v dôkazných prílohách. ...

Sťažovateľovi bolo dňa 28. 02. 2011 doručené Potvrdenie správcu o doručení prihlášky správcovi v zmysle ust. § 122 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii zo dňa 24. 02. 2011 (ďalej len „potvrdenie“).

V poučení o nedostatkoch, ktoré bolo obsiahnuté v predmetnom potvrdení, poučil správca sťažovateľa ako veriteľa, o následkoch nedostatkov v prihláškach a v súhrnnom

prehľade tým, že odkázal na znenie ustanovenia § 122 odsek 5, § 122 odsek 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a na znenie ustanovenia § 26 odsek 3 a § 26 odsek 2 písmeno d) Vyhlášky číslo 665/2005 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Správca v predmetnom poučení oznámil, že „súhrnný prehľad sa nezhoduje s údajmi uvedenými na prihláške č. 320“ a zároveň konštatoval aj to, že je „nesprávny súčet istiny a úrokov z omeškania na prihláške č. 178 a následne nesprávne uvedenie celkovej sumy na prihláške v súhrnnom prehľade.“ ...

Dňa 16. 03. 2011, bol JUDr. A. R., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Košice I, za účasti Mgr. M. L., vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Košice I a Bc. L. G. ako osoby poverenej správcom podstaty, ktorá sa dostavila na Okresný súd Košice I v termíne od 07. 03. 2011 do 16. 03. 2011 za účelom porovnania údajov zapísaných do konečného zoznamu pohľadávok s údajmi uvedenými v prihláškach, doručených súdu v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 32R/3/2010, spísaný úradný záznam (ďalej len „úradný záznam“), v ktorom bolo uvedené nasledovné:

„Správca podstaty tunajšiemu súdu oznámil, že pri kontrole všetkých uňho podaných prihlášok, v ktorých si veritelia uplatnili pohľadávky zistil skutočnosť, že prihláška vedená na tunajšom súde pod číslom 2253 s uvedeným veriteľom P., spol. s r. o., K. bola tak na tunajšom súde ako aj u správcu podstaty podaná tak, že k prihláškam veriteľa bol pripojený súhrnný prehľad, ktorý neobsahoval údaje uvedené v podanej prihláške (nezhoda údajov bola zistená u prihlášky vedenej na súde pod číslom 2253 kde sa nezhodovala celková suma uvedená v samotnej prihláške vo výške 149,96 € so sumou tejto prihlášky uvedenou v súhrnnom prehľade vo výške 149,97 €). Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 122 ods. 5 ZKR sa z tohto dôvodu na prihlášky veriteľa v reštrukturalizácii neprihliada, uvedená skutočnosť spôsobila, že sa taktiež neprihliada na prihlášky vedené na tunajšom súde pod číslom 1934 až 2252 a 2254 až 2753 s uvedeným veriteľom: P., spol. s r. o., K. Z uvedeného dôvodu sa na jeho prihlášky v reštrukturalizácii neprihliada. Z tohto dôvodu správca neprihliadal a nezapísal do zoznamu pohľadávok prihlášku vedenú na tunajšom súde pod č. 2253. Z uvedeného dôvodu sa taktiež prihlášky vedené na tunajšom súde pod číslom 1934 až 2252 a 2254 až 2753 okrem prihlášok vedených na súde pod číslom 2111, 2448, 2482, 2483, 2731, ktoré správca podstaty nezapísal do zoznamu pohľadávok a to tak ako je nižšie uvedené, trvalým spôsobom prečiarkli a na každom rovnopise prihlášky sa

uviedol zákonný dôvod neprihliadnutia, dátum neprihliadania a podpisy osôb vykonávajúcich porovnávanie prihlášok.

O uvedenej skutočnosti súd skonštatoval nasledovné: „Správca podstaty postupoval správne, keď vyššie uvedenú prihlášku nezaradil do ním zostaveného konečného zoznamu a to z dôvodu, že k prihláške veriteľa bol pripojený súhrnný prehľad, ktorý neobsahoval údaje uvedené v podanej prihláške.“

Zároveň súd považoval za potrebné uviesť (a to aj napriek skutočnosti, že v zmysle ustanovenia § 122 ods. 5 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii sa podľa názoru správcu na všetky prihlášky veriteľa P., spol. s r. o., K. v reštrukturalizácii neprihliada), že:

„Správca podstaty tunajšiemu súdu oznámil, že pri kontrole všetkých uňho podaných prihlášok, v ktorých si veritelia uplatnili pohľadávky zistil skutočnosť, že prihlášky vedené na tunajšom súde pod č. 2111, 2448, 2482, 2483, 2713 s uvedeným veriteľom: P., spol. s r. o., K. boli tak na tunajšom súde ako aj u správcu podstaty podané tak, že predmetné prihlášky mali nesprávne vyplnenú sumu pohľadávky čo do celkovej sumy, čím nespĺňajú všetky náležitosti, tak ako to vyžaduje vyhláška Ministerstva Slovenskej republiky č. 665/2005 Z. z.. Uvedené je ďalším dôvodom prečo sa na predmetné prihlášky neprihliada. Aj z tohto dôvodu na tieto prihlášky správca podstaty neprihliadal a nezapísal ich do zoznamu pohľadávok. (...)“

O uvedenej skutočnosti súd skonštatoval nasledovné: „Správca podstaty postupoval správne, keď vyššie uvedené prihlášky nezaradil do ním zostaveného konečného zoznamu a to popri vyššie uvedenom dôvode v zmysle ust. § 122 ods. 5 ZKR aj z dôvodu, že predmetné prihlášky mali nesprávne vyplnenú sumu pohľadávky čo do celkovej sumy.“ ...

Sťažovateľ má za to, že správca ako aj vyšší súdny úradník nesprávne vykladali ustanovenie § 122 odsek 5 Zákona o konkurze a reštrukturalizácie, na ktoré sa v úradnom zázname zo dňa 16. 03. 2011 odvolávajú, keď IBA z dôvodu, že u prihlášky vedenej na Okresnom súde Košice I pod číslom 2253 sa nezhodovala celková suma uvedená v samotnej prihláške vo výške 149,96 € so sumou tejto prihlášky uvedenou v súhrnnom prehľade vo výške 149,97 €, neprihliadli ani na prihlášky vedené na Okresnom súde Košice I pod číslom 1934 až 2252 a 2254 až 2753.

Z úradného záznamu zo dňa 16. 03. 2011 vyplýva, že formálne, resp. obsahové náležitosti nesplnili LEN PRIHLÁŠKY vedené na Okresnom súde Košice I pod č. 2253, 2111, 2448, 2482, 2483, 2713.

Podľa názoru sťažovateľa je potrebné sankcionovať len tú prihlášku resp. prihlášky, ktorých údaje sa nezhodujú s údajmi v súhrnom prehľade.»

V odôvodnení sťažnosti sťažovateľka ďalej poukazuje na relevantné ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), na účel zákona podľa dôvodovej správy a zároveň podáva vlastný výklad ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii týkajúcich sa náležitostí prihlášok podľa § 122 tohto zákona.

Sťažovateľka ďalej uviedla, „že postupom Okresného súdu Košice I bolo zasiahnuté do jeho práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to nielen z dôvodu, že predmetné rozhodnutie, neobsahuje dostatočné zdôvodnenie v ňom prijatého právneho názoru súdu, podľa ktorého sa neprihliada ani na tie prihlášky veriteľa, ktoré splňajú všetky obsahové ako aj formálne náležitosti, ale najmä z dôvodu, že sťažovateľ, ako účastník konania nemal možnosť proti rozhodnutiu porušovateľa uplatniť žiadne opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, keďže žiadne opravné ani iné právne prostriedky vo vzťahu k úradnému záznamu pre sťažovateľa neexistujú. ...

Sťažovateľ má za to, že v dôsledku evidentne nesprávnej interpretácie dotknutej právnej normy (§ 122 odsek 5 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii) bolo závažným spôsobom zasiahnuté do jeho ústavného práva vlastníť majetok v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj do práva pokojne užívať svoj majetok v zmysle čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd. ...

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ namieta nielen nesprávny postup vyššieho súdneho úradníka, ktorého výsledkom bolo spísanie úradného záznamu (ktorý, vzhľadom na dôsledky, ktoré z jeho spísania vyplývajú pre tretie osoby možno považovať za rozhodnutie sui generis), ale aj postup správcu, ktorý bol zjavne v rozpore s § 3 odsek 2

zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže v zmysle vyššie uvedeného je evidentné, že nekonal s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to predmetné ustanovenie ukladá.

Vzhľadom na uvedené má sťažovateľ za to, že na prihlášky č. 1934 až 2110, 2112 až 2252, 2254 až 2447, 2449 až 2481, 2484 až 2712 a 2714 až 2753 sa malo v reštrukturalizácii prihliadať.

Nesprávny právny záver Okresného súdu Košice I o neprihliadnutí na prihlášky č. 1934 až 2110, 2112 až 2252, 2254 až 2447, 2449 až 2481, 2484 až 2712, 2714 až 2753 (a to aj napriek tomu, že spĺňali všetky formálne a obsahové náležitosti v zmysle Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj v zmysle Vyhlášky číslo 665/2005 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky), navodil právny stav, v ktorom sťažovateľ a to celkom zjavne bez svojho zavinenia, bol pozbavený možnosti vymáhať voči dlžníkovi pohľadávky uplatnené v predmetných prihláškach, čím bolo závažným spôsobom zasiahnuté nielen do jeho práva vlastníť majetok v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj do práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd.“.

Sťažovateľka tvrdí, že „Výklad, podľa ktorého sa neprihliada na prihlášky č. 1934 až 2110, 2112 až 2252, 2254 až 2447, 2449 až 2481, 2484 až 2712, 2714 až 2753, a to aj napriek tomu, že spĺňali všetky formálne a obsahové náležitosti v zmysle Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj v zmysle Vyhlášky číslo 665/2005 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (z čoho vyplýva, že aj údaje na samotných prihláškach pod číslom 1934 až 2110, 2112 až 2252, 2254 až 2447, 2449 až 2481, 2484 až 2712, 2714 až 2753 sa zhodovali s údajmi na súhrnnom prehľade), považuje sťažovateľ za mimoriadne tvrdý a ústavne nekonformný, keďže takýto výklad bezdôvodne odopiera sťažovateľovi ako veriteľovi právo na súdnu ochranu ohľadne tých prihlášok, ktoré spĺňajú všetky formálne a obsahové náležitosti, ktoré sú uvedené v súhrnom prehľade, a v ktorých sa údaje v nich uvedené zhodujú s údajmi uvedenými v súhrnom prehľade.“.

Sťažovateľka vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada, aby ústavný súd vyhovel jej sťažnosti a nálezom takto rozhodol:

«1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Úradným záznamom zo dňa 16. 03. 2011, spísaným JUDr. A. R., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Košice I, za účasti Mgr. M. L., vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Košice I a Bc. L. G. ako osoby poverenej spoločnosťou S., k. s., so sídlom: B., so sídlom kancelárie: K., spoločnosť zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, odd.: Sr, ako správcom podstaty, ktorá sa dostavila na Okresný súd Košice I v termíne od 07. 03. 2011 do 16. 03. 2011 za účelom porovnania údajov zapísaných do konečného zoznamu pohľadávok s údajmi uvedenými v prihláškach, doručených súdu v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 32R/3/2010 v časti uvedenej na strane 4 a 5, začínajúcej vetou: „Správca tunajšiemu súdu oznámil, že pri kontrole všetkých uňho podaných prihlášok, v ktorých veritelia uplatnili pohľadávky zistil skutočnosť, že prihláška vedená na tunajšom súde (...)“, a končiacej vetou: „Správca podstaty postupoval správne, keď vyššie uvedené prihlášky nezaradil do ním zostaveného konečného zoznamu a to popri vyššie uvedenom dôvode v zmysle ust. § 122 ods. 5 ZKR aj z dôvodu, že predmetné prihlášky mali nesprávne vyplnenú sumu pohľadávky čo do celkovej sumy.“, bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo vlastníť majetok v zmysle článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo pokojne užívať majetok v zmysle článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd.

3. Úradný záznam zo dňa 16. 03. 2011, spísaný JUDr. A. R., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Košice I, za účasti Mgr. M. L., vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Košice I a Bc. L. G. ako osoby poverenej spoločnosťou S., k. s., so sídlom: B., so sídlom kancelárie: K., spoločnosť zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, odd.: Sr, ako správcom podstaty, ktorá sa dostavila na Okresný súd Košice I v termíne od 07. 03. 2011 do 16. 03. 2011 za účelom porovnania údajov zapísaných do konečného zoznamu pohľadávok s údajmi uvedenými v prihláškach, doručených súdu v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 32R/3/2010 v časti uvedenej na strane 4 a 5, začínajúcej vetou: „Správca tunajšiemu súdu oznámil, že pri kontrole všetkých uňho podaných prihlášok, v ktorých

veritelia uplatnili pohľadávky zistil skutočnosť, že prihláška vedená na tunajšom súde (...)“ , a končiacej vetou: „Správca podstaty postupoval správne, keď vyššie uvedené prihlášky nezaradil do ním zostaveného konečného zoznamu a to popri vyššie uvedenom dôvode v zmysle ust. § 122 ods. 5 ZKR aj z dôvodu, že predmetné prihlášky mali nesprávne vyplnenú sumu pohľadávky čo do celkovej sumy.“ , sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

4. Okresný súd Košice I je povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie výške 10.000 EUR.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Znamená to, že právomoc ústavného súdu je subsidiárna. Zo subsidiárnej štruktúry systému ochrany ústavnosti ďalej vyplýva, že práve všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie práv a slobôd vyplývajúcich z ústavy alebo dohovoru (I. ÚS 4/00), preto právomoc ústavného súdu pri ochrane práva každého účastníka konania nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. II. ÚS 13/01), alebo ak všeobecné súdy neposkytnú ochranu označenému základnému právu sťažovateľa v súlade s ústavnoprocenými princípmi, ktoré upravujú výkon ich právomoci.

Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 dodatkového protokolu úradným záznam okresného súdu spísaným v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 32 R/3/2010 a postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal, a to tým, že okresný súd neprihliadol na jej prihlášky v tomto konaní aj napriek tomu, že podľa jej tvrdení spĺňali všetky formálne aj obsahové náležitosti a boli podané riadne a včas.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97), a preto namietané porušenie týchto práv je potrebné posudzovať spoločne.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická osoba alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. To však nebráni právu štátu prijímať zákony, ktoré považuje za nevyhnutné, aby upravil užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom alebo zabezpečil platenie daní alebo iných poplatkov alebo pokút.

Sťažovateľka v rámci reštrukturalizačného konania povoleného okresným súdom (uznesenie sp. zn. 32 R/3/2010 zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 1/11 dňa 3. januára 2011) prihlásila v ustanovenej lehote svoje pohľadávky doručením vyplnených prihlášok (v počte 820) spolu s pripojeným súhrnným prehľadom správcovi, ako aj okresnému súdu, avšak podľa názoru správcu a aj okresného súdu nie zákonom ustanoveným spôsobom.

Zo sťažnosti sťažovateľky a z jej príloh vyplýva, že správca 28. februára 2011 doručil sťažovateľke písomné potvrdenie o doručení prihlášky, v ktorom jej okrem iného oznámil, že súhrnný prehľad sa nezhoduje s údajmi uvedenými na prihláške č. 320, a konštatoval aj to, že je nesprávny súčet istiny a úrokov z omeškania na prihláške č. 178

a následne nesprávne uvedenie celkovej sumy na prihláške v súhrnom prehľade. Súčasne ju poučil o následkoch nedostatkov v prihláškach a v súhrnom prehľade s tým, že odkázal na príslušné znenie ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii (§ 122 ods. 1 a 5). Po uplynutí lehoty na prihlasovanie pohľadávok správca podstaty vyhotovil konečný zoznam pohľadávok, ktorý doručil 2. marca 2011 okresnému súdu.

Podľa sťažovateľky jej potom okresný súd na základe úradného záznamu zo 16. marca 2011 spísaného vyšším súdnym úradníkom za účasti ďalšieho vyššieho súdneho úradníka a za účasti zástupcu správcu oznámil, že na jej prihlášku neprihliadol z dôvodov, ktoré uviedol v úradnom zázname zo 16. marca 2011, keď uviedol: *«Správca podstaty tunajšiemu súdu oznámil, že pri kontrole všetkých uňho podaných prihlášok v ktorých si veritelia uplatnili pohľadávky zistil skutočnosť, že prihláška vedená na tunajšom súde pod číslom 2253 s uvedeným veriteľom: P., spol. s r. o., K. bola tak na tunajšom súde ako aj u správcu podstaty podaná tak, že k prihláškam veriteľa bol pripojený súhrnný prehľad, ktorý neobsahoval údaje uvedené v podanej prihláške (nezhoda údajov bola zistená u prihlášky vedenej na súde pod číslom 2253 kde sa nezhodovala celková suma uvedená v samotnej prihláške vo výške 149,96 € so sumou tejto prihlášky uvedenou v súhrnnom prehľade vo výške 149,97 €). Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle ust. § 122 ods. 5 ZKR sa z tohoto dôvodu na prihlášky veriteľa v reštrukturalizácii neprihliada uvedená skutočnosť spôsobila, že sa taktiež neprihliada na prihlášky vedené na tunajšom súde pod číslom 1934 až 2252 a 2254 až 2753 s uvedeným veriteľom: P., spol. s r. o., K. Z uvedeného dôvodu sa na jeho prihlášky v reštrukturalizácii neprihliada. Z tohto dôvodu správca neprihliadal a nezapísal do zoznamu pohľadávok prihlášku vedenú na tunajšom súde pod č. 2253. Z uvedeného dôvodu sa taktiež prihlášky vedené na tunajšom súde pod číslom 1934 až 2252 a 2254 až 2753 okrem prihlášok vedných na súde pod číslom 2111, 2448, 2482, 2483, 2713 ktoré správca podstaty nezapísal do zoznamu pohľadávok a to tak ako je nižšie uvedené, trvalým spôsobom prečiarkli a na každom rovnopise prihlášky sa uviedol zákonný dôvod neprihliadania, dátum neprihliadania a podpisy osôb vykonávajúcich porovnávanie prihlášok.*

Predmetnú prihlášku vedenú na tunajšom súde pod číslom 2253, ktorú správca podstaty nezapísal do zoznamu pohľadávok, predložil spolu s pripojeným záznamom

dohliadajúcemu vyššiemu súdnemu úradníkovi JUDr. A. R. na účel kontroly, či správca podstaty postupoval správne, keď prihlášku nezapísal do zoznamu pohľadávok. O uvedenej skutočnosti súd konštatuje nasledovné: „Správca podstaty postupoval správne, keď vyššie uvedenú prihlášku nezaradil do ním zostaveného konečného zoznamu a to z dôvodu, že k prihláške veriteľa bol pripojený súhrnný prehľad ktorý neobsahoval údaje uvedené v podanej prihláške.“

Napriek tomu, že v zmysle ust. § 122 ods. 5 ZKR sa na všetky prihlášky veriteľa P., spol. s r. o., K. v reštrukturalizácii neprihliada súd považuje za potrebné uviesť, že u niektorých prihlášok predmetného veriteľa došlo k zisteniu ďalších nasledujúcich skutočností:

Správca podstaty tunajšiemu súdu oznámil, že pri kontrole všetkých uňho podaných prihlášok v ktorých si veritelia uplatnili pohľadávky zistil skutočnosť, že prihlášky vedené na tunajšom súde pod číslom 2111, 2448, 2482, 2483, 2713 s uvedeným veriteľom: P., spol. s r. o., K. boli tak na tunajšom súde ako aj u správcu podstaty podané tak, že predmetné prihlášky mali nesprávne vyplnenú sumu pohľadávky čo do celkovej sumy, čím nespĺňajú všetky náležitosti, tak ako to vyžaduje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 Z. z.. Uvedené je ďalším dôvodom prečo sa na predmetné prihlášky neprihliada. Aj z tohto dôvodu na tieto prihlášky správca podstaty neprihliadal a nezapísal ich do zoznamu pohľadávok. Predmetné prihlášky vedené na tunajšom súde pod číslom 2111, 2448, 2482, 2483, 2713, ktoré správca podstaty nezapísal do zoznamu pohľadávok, predložil spolu s pripojeným záznamom dohliadajúcemu vyššiemu súdnemu úradníkovi JUDr. A. R. na účel kontroly, či správca podstaty postupoval správne, keď prihlášky nezapísal do zoznamu pohľadávok. O uvedenej skutočnosti súd konštatuje nasledovné: „Správca podstaty postupoval správne, keď vyššie uvedené prihlášky nezaradil do ním zostaveného konečného zoznamu a to popri vyššie uvedenom dôvode v zmysle ust. § 122 ods. 5 ZKR aj z dôvodu, že predmetné prihlášky mali nesprávne vyplnenú sumu pohľadávky čo do celkovej sumy.“»

Sťažovateľka tvrdí, že „Spísaním úradného záznamu bol nastolený taký stav, ktorý znemožnil sťažovateľovi celkom zjavne bez jeho zavinenia, vymáhať si v reštrukturalizačnom konaní pohľadávky, ktoré boli prihlásené riadne a včas, a teda

pohľadávky, pri ktorých nebola zo strany správcu ani zo strany vyššieho súdneho úradníka osvedčená existencia predpokladu, ktorý by legitímne umožňoval vylúčenie týchto pohľadávok z vlastníctva sťažovateľa“. Tvrdí, že na ochranu svojich práv, ktorých porušenie namieta, nemá v konaní všeobecných súdov žiaden účinný prostriedok.

Ústavný súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že úradný záznam spísal vyšší súdny úradník za účasti ďalšieho vyššieho súdneho úradníka a zástupcu správcu.

Podľa čl. 142 ods. 2 poslednej vety ústavy proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

Ústavný súd uznesením č. k. PLZ. ÚS 1/08-3 zo 16. januára 2008 podľa § 6 zákona o ústavnom súde o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu prijal stanovisko, že vyšší súdny úradník je podľa § 2 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov štátnym zamestnancom. Proti každému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka vydanému v súdnom konaní je v zmysle čl. 142 ods. 2 poslednej vety ústavy vždy prípustný opravných prostriedok, o ktorom vždy rozhoduje sudca, a to aj vtedy, ak osobitný zákon odvolanie alebo iný opravný prostriedok nepripúšťa (m. m. IV. ÚS 200/07).

Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojich práv úradným záznamom spísaným 16. marca 2011 vyšším súdnym úradníkom *„za účelom porovnania údajov zapísaných do konečného zoznamu pohľadávok s údajmi uvedenými v prihláškach doručených súdu v reštrukturalizačnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn.: 32 R/3/2010“*, s uvedením dôvodov, prečo niektoré pohľadávky správca do zoznamu pohľadávok nezapísal.

Úlohou ústavného súdu bolo posúdiť, či úradný záznam vzhľadom na svoj obsah možno považovať za rozhodnutie, ktorým okresný súd mohol zasiahnuť/porušiť práva označené sťažovateľkou, a či sťažovateľka v nadväznosti na takto posúdený obsah úradného záznamu a vzhľadom na to, že úradný záznam spísal vyšší súdny úradník, mala k dispozícii účinný prostriedok ochrany svojich práv v systéme všeobecných súdov.

Po posúdení obsahu úradného záznamu sťažovateľka tvrdí, že neuznaním pohľadávok vzhľadom na nedodržanie zákonom ustanovenej formy a lehoty podľa § 122 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré však podľa svojho názoru uplatnila riadne a včas, čoho dôsledkom bolo ich vyradenie zo zostaveného konečného zoznamu v rozsahu uvedenom v spísanom úradnom zázname, jej bolo odňaté postavenie veriteľa v uplatnenom rozsahu v rozsahu zníženia jej pohľadávok, čím sa relevantným spôsobom zasiahlo do ňou uvedených práv, ktorých porušenie namieta.

Ústavný súd po posúdení obsahu úradného záznamu dospel k záveru, že vzhľadom na právnu relevanciu účinkov takto spísaného úradného záznamu vyšším súdnym úradníkom má tento záznam charakter rozhodnutia súdu sui generis. Tento právny názor ho viedol k záveru o tom, že aj keď zákon výslovne nedáva možnosť sťažovateľke domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom podania opravného prostriedku, podľa názoru ústavného súdu nemožno, vzhľadom na čl. 142 ods. 2 poslednú vetu ústavy, vylúčiť jej právo domáhať sa ochrany ňou napadnutých základných práv práve opravným prostriedkom v systéme všeobecných súdov. Iný výklad by odporoval ústave. Tým, že sťažovateľka sa ochrany svojich práv nedomáhala podaním opravného prostriedku na všeobecnom súde, sama rezignovala na ochranu ňou označených práv účinným právnym prostriedkom, ktorý mala podľa čl. 142 ods. 2 poslednej vety ústavy k dispozícii. V nadväznosti na toto konštatovanie, rešpektujúc princíp subsidiarity uplatnený v rozhodovacej činnosti ústavného súdu, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky pre nedostatok svojej právomoci.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2011